

N:o 5.

Ank. till Riksd. Kansli den 24 Febr. 1881, kl. 3 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckt motion om förhöjning af det enkefru Louise Wigström, född von Schwerin, af Riksbankens medel tilldelade årliga understöd.

Af Banko-Utskottets vid 1856—1858 årens riksdag afgifna memorial N:o 35 inhemtas, att sedan bankofullmäktige hos Utskottet gjort hemställan, huruvida icke enkefru Louise Wigström, född von Schwerin, kunde meddelas någon pension eller årligt anslag, hvilket af fullmäktige föreslagits att utgå med tvåhundra riksdaler riksmünt årligen, Utskottet i förenämnda memorial hemställt denna sak till Rikets Ständers behjertande, med upplysning att denna, i nödstäld belägenhet stadda enka vore dotter af framlidne Prosten och kyrkoherden m. m. Grefve F. B. von Schwerin, hvarjemte Utskottet, med förklarande att det vore förvissadt att minnet af hennes faders stora och för det allmänna, särdeles bankoverket, gagnande verksamhet intoge det utmärkta rum, att något yttrande om hans förtjenster och derigenom förvärfvade anspråk på erkänsla icke påkallades, uttalat den öfvertygelse, att Rikets Ständer ej skulle tveka att, såsom den värdigaste tacksamhetsgård åt Grefve von Schwerins aktade minne, omfatta tillfället att ur armod befria hans efterlemnade åldriga och hjälpsökande dotter. På dessa grunder tillstyrkte Utskottet, att enkefru Wigström skulle från och med början af år 1857 och så länge hon lefde undfå ett årligt anslag af bankens medel af trehundra riksdaler riksmünt.

Denna Utskottets tillstyrkan blef af Riksdagen bifallen.

Uti en vid innevarande riksdag inom Andra Kammaren väckt motion, N:o 116, har Herr *S. Wieselgren*, med afseende derå att enkefru

Wigström numera uppnått en ålder af mera än 83 år och således vore alldeles ur stånd att med sitt arbete något förtjena, samt då förenämnda pensionsbelopp för henne, som saknade alla egna tillgångar, vore alldeles otillräckligt för äfven den tarfligaste bergning, föreslagit, att Riksdagen behagade öka pensionsbeloppet med trehundra kronor och således bestämman, att af Riksbankens medel skall till enkefru Louise Wigström utgå en årlig pension af sexhundra kronor, räknadt från och med början af innevarande år.

Jemte denna till Utskottet hänvisade motion hafva blifvit hos Utskottet företedda dels enkefru Wigströms prestbetyg, utvisande att hon är född den 3 September 1797, dels ett af Revisorn i Kongl. Lotsstyrelsen G. W. Sandberg och Öfverstelöjtnanten C. F. Broström utfärdadt intyg, att enkefru Wigström befunne sig i knappa omständigheter, dels ock ett den 26 sistlidne Januari af Distriktsläkaren H. Strandberg utgifvet betyg, att enkefru Wigström lede af nevralsgi och i följd af sin höga ålder vore oförmögen att försörja sig medelst arbete.

Då det icke lærer kunna bestridas, att det understöd, som för tjugufyra år tillbaka kunde anses tillfyllestgörande, numera för enkefru Wigström i hennes åttiondefjerde år och då hon hemsökes af sjukdom, icke längre förslår att under nuvarande prisförhållanden uppfylla det ändamål, Riksdagen, enligt hvad ofvan förmåls, med understödet afsett, eller att undan nöd befria en om det allmänna och särdeles Riksbanken synnerligen förtjent mans dotter, har Utskottet, i enlighet med en af bankofullmäktige nästlidna år hos Banko-Utskottet gjord framställning, hvilken Utskottet då ansåg sig icke kunna till pröfning upptaga, nu funnit sig i anledning af den väckta motionen böra hos Riksdagen hemställa,

att det enkefru Louise Wigström, född von Schwerin, af Riksbankens medel tillagda årliga understöd af trehundra kronor skall från och med början af innevarande år utgå med ett till sexhundra kronor förhöjdt belopp.

Stockholm den 18 Februari 1881.

På Utskottets vägnar:

J. J. EKMAN.

Reservation:

af Herr *Lyttkens*, med hvilken Herrar *Ola Månsson*, *Gunnar Eriksson* och *Olof Andersson* sig förenat: »Enär inom Utskottet ej blifvit upplyst, huruvida icke enkefru *Wigström* har barn i den ställning, att de kunna underhålla sin moder, och då hennes faders förtjenster om Riksbanken redan blifvit genom Rikets Ständers åtgärd belönad, anser jag motionen böra afslås».

Herr Friherre *Åkerhielm* har velat hafva här meddeladt, att han icke närvarit vid ärendets behandling i Utskottet.
